

Έσπασα τον κανόνα, τα όρια μου έσπασα

Βρισκόμαστε στο ίδιο σκηνικό
Σε μέρη μακρινά
τα μονοπάτια πολλά
πολλά τα σκαλοπάτια
χρώματα γύρω μου
μέσα μου όμως κανένα

Θα' θελα έναν καφέ
να τον πάρουμε μαζί
Ο καφές έμεινε στον δρόμο
το κορίτσι με τη λύρα
με την κιθάρα το αγόρι

Σαν βρέθηκα
στο τελευταίο σκαλοπάτι
έγραψα το όνομά σου
στη δική μου θάλασσα
άρωμα λεβάντας η μορφή σου
Κοίταξα πίσω
Έσπασα τον κανόνα
τα όριά μου έσπασα
Σε έχασα

Η λύρα συνεχίζει
το θλιμμένο μας τραγούδι,
Ευρυδίκη

Мы в такой же ситуации

我们处境相同
许多的道路
许多的阶梯
身边五彩斑斓
但心里却是空的

我想要一杯咖啡
和你一起喝
咖啡留在了路边
弹竖琴的女孩
弹吉他的男孩
我到了最后一级阶梯
写上了你的名字
在我海洋里的一首诗
和薰衣草一样香的你
欧律狄刻
我回了头
打破了规则 打破了极限
我失去了你
从那之后 悲伤欲绝
悲伤的竖琴
我们的歌还在继续

Γυμνάσιο Λινόπετρας

Мы в такой же ситуации

много путей
много лестниц
цвета вокруг меня
но во мне нет

я хотел бы кофе
возьмем его с собой
Кофе остался на дороге
Девушка с лирой
мальчик с гитарой
Я оказался на последнем шаге
я написал твое имя
в стихах в моем собственном море
Лаванда пахнет твоей формой Эвридика
я оглянулся
Я нарушил правило, я нарушил свои пределы
я потерял тебя
С тех пор я сплю, всегда сплю
Грустная лира
наша песня продолжается

Γυμνάσιο Λινόπετρας